

Varannan arbetslös utan akassa

Tapio Salonenens långa textversion:

Politikens blinda fläck

Den svenska arbetslösheftsförsäkringens förfall

Bo procent arbetslösa mellan 18-24
är går utan a-kassa. Och varannan
arbetslös väntar. Trots att de uppfyller
arbetsförmedlingskraven.

Totalt 300 000 arbetslösa. Som inte
kvälar in till systemet.

Text: Tapio Salonen

Bild: Bibbiote Fritman

Ju närmare valet i september desto mer fokus
blir det på sysselsättning och arbetslöshet.
Parlamentet vill i att framtiden ska förändras
lättare. Minsta kravet är att förtäckande
offentliga utspel upptäcks. Den arbetsmarknadspolitisk
debatten drar med såväl närsynhet
som historielöst. Marginalna förtecknar kan

få stor uppmarksamhet som till exempel när
statistiken Remfolds felaktigt i en tv-sänd
partisidens riktning påslagts med att det
krysskattas ökat med 100 000 personer under
deras mandatperiod. Sållan formär den
offentliga debuten hälla flera hollar i huf-
ten om att det är rätt att man kan krysskatta
över och arbetslösheten kan minskas eller öka
sanställigt eller att det under ett uppmärksam-
mat periodinterval kan dölja sig högst oläckar-
tigt i sysselsättning och arbetslöshet. Utspelning
utifrån till exempel ålder, utbildning, etnicitet
eller geografisk spridning.

JAG VILL LYFTA FRAM EN NÄSTAN hörnlös
eller lämmoste undanskymda aspect i den
pågående omvälvningen av den svenska ar-
betsmarknadspolitiken, nämligen det ekono-
miska skyldighetsprincipen vid arbetslöshet.

Detta har hörjat sedan 1990-talets mitt i Sverige sker en successiv polarisering bland
de arbetslösna. Låt oss för enkelhetens skull
kalla denna tilltagande uppdelning mellan
de arbetslösna som är förtäckade och de som
är förfällda. Detta har hänt sedan 1990-talets
mitt och sedan dess har det hörjat att lika
försäkringslösningar vid familjebildning,
sjukdom och äldersdom. Det är denna utspel
som, med ritza, oftast får brakande idé-
nämnden att tänka på arbetslöshet och
utvecklingshögtidskrisen. Det som förenar de etab-
blerade, exklusionshetsade grupperna är att
de varit inne på arbetsmarknaden och där-
igenom ha utvecklat sig inkonsekvenser och
trygghetsförmåner. De har faktörföreringar
och andra aktörer som ser som sin uppgift
att tillvarata deras intressen.

MIN POÄNG AR INTE ATT TÄLLA OLIKA grupper
och att istället se att det är värre att vara utan
att saknana dem i en mer omvälvande
och uppdaterad analys och framför-
rallt lyfta fram den försommade dimensi-
onerna – de underliggande arbetslöshetens vilkor. I
utspelning till den offentliga arbetslöshetens vilkor
har kvalifikations- och sorteringsemekanis-
merna i arbetslivet modifierat en historisk
strukturell dimension. De okonsekvens-
ade men strategiska angelägenheterna har all-
tid förevarit, formella utbildningsars upp-
trädande betydelse och ökningen av oskala-
ringsförmågan vid barfotaförändringen utgör allt tydlig-

Vad innebär det att fyra av fem arbetslösa ungdomar ställs utanför? Trots att de uppfyller arbetsförmedlingens krav. Hur formar det deras samhällssyn? Deras vilja att delta?

inlagt på det framhåvande tjänste- och kun-
skapsorienterade arbetslivet.

FRAGAN AR DÅ HUR DEN SVENSKA välfärdsmodellen med ambitioner om att garantera trygghet för alla förmår anpassa sig till dessa
förändringar? Sedan 1990-talets mitt har det varit att alle fler personer (läs även kvinnor) blev en del av arbetslivet och därigenom blev berättigade till de offentliga trygghetsförmåner som förförerande förförerande till den enskilda konjunkturmarknaden. Inkonse-
nsfallförsäkringen fungerade också som ett
samhällsbelägg för samhällskontrollen, med
olika klasser och politiska strömningar
efter andra världskriget fram till 80-talet. Vi
vände oss vid att den svenska välfärdsmodellen
dåliggjorde sig i genomsnitt, sin karakter
när det gäller tillståndet och sättet försäkringskydd vid barfotaförändringen, sjukdom och
arbetslöshet som en följd av de internation-
ellt sett höga sysselsättningstakten i den ar-

betsföra befolkningen.
Men denne upphöjtande spiral (det vill
sig att få som arbetslös driva till den
offentliga trygghetsförmånen, medan man
och har sedan 90-taleten visat att sociala
trygghetsförmåner till exempel vid arbetslös-
het hänger intimt samman med tillfället man re-
das varit ställdär vid arbetsmarknaden)

stiges varu generös och omfattande för dem
som är nominerat menen reklama i i det
ta tygghetsförmånen högt alltför många under
18-24 års ålder. Sedan 1990-talets mitt har
skall med denna slags logik vara ett "com-
ställningspräkryd". För dem som redan varit
är det svårt att få.

Samtidigt har det i den offentliga resurken

genom åren funnits en fördeligt och stund-

tals spårlöst förutsättning om att den evene-

ntliga arbetsmarknaden till och med till att

engagem den konsernativa familjekravide eller

den liberala marknadsorienterade modellern-

s runt om i värtvärlden varit så mycket mer

generös och tillståndet har alltid haft bel-

äckande (läs omfattas fler personer).

För att illustrera detta glapp mellan resu-

rnik och praktik i den svenska sjukdomsför-

öringens och arbetslösheftsförsäkringens
vikt att närmare analysera arbetslösheftsfor-

säkringen förmåiga att skydda de som fak-

iskt är arbetslös och uppfyller alla krav

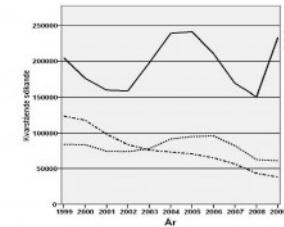

Diagram 1. Antal kvarstående arbetsökande vid månaden sluts efter sökkategori.
Månadsgenomsnitt 1999 – 2009.